

5. Vijfde middel: schending van de motiveringsplicht

Het bestreden besluit voldoet niet aan de motiveringsvereisten van artikel 296, lid 2, VWEU en artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. In het bestreden besluit verwijst verweerster slechts in abstracte bewoordingen naar afwijkingen van de testmethode, maar gaat zij niet in op de vraag die wezenlijk is voor de beslechting van het geschil, namelijk of en in hoeverre de testmethode verlangt dat vooraf specifieke voorwaarden worden gesteld en of verweerster een dergelijke testmethode in uitvoeringsbesluit (EU) 2015/158 heeft goedgekeurd.

-
- (¹) Verordening (EG) nr. 443/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 tot vaststelling van emissienormen voor nieuwe personenauto's, in het kader van de communautaire geïntegreerde benadering om de CO₂-emissies van lichte voertuigen te beperken (PB 2009, L 140, blz. 1).
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011 van de Commissie van 25 juli 2011 tot vaststelling van een procedure voor de goedkeuring en certificering van innoverende technologieën ter beperking van de CO₂-emissies van personenauto's uit hoofde van verordening (EG) nr. 443/2009 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2011, L 194, blz. 19).
- (³) Uitvoeringsbesluit (EU) 2015/158 van de Commissie van 30 januari 2015 betreffende de goedkeuring van twee hoogrendementsalternatoren van Robert Bosch GmbH als innoverende technologieën ter beperking van de CO₂-emissies van personenauto's uit hoofde van verordening (EG) nr. 443/2009 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2015, L 26, blz. 31).

Beroep ingesteld op 14 juni 2019 — Jalkh/Parlement

(Zaak T-360/19)

(2019/C 263/66)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Frankrijk) (vertegenwoordiger: F. Wagner, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 16 april 2019 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) wat betreft samenwerking met het Europees Openbaar Ministerie en de doeltreffendheid van de onderzoeken van OLAF [COM(2018)0338 — C8-0214/2018 — 2018/0170(COD)] nietig verklaren;
- het Europees Parlement verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, doordat de bestreden resolutie het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) in staat stelt om toegang te krijgen tot persoonlijke informatie, wat in strijd is met het recht op eerbiediging van het privé-leven en het recht op bescherming van persoonsgegevens.
2. Tweede middel: schending van de artikelen 8 en 9 van protocol (nr. 7) betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, doordat de bestreden resolutie OLAF in staat stelt om de parlementaire immuniteit van de leden van het Parlement te omzeilen.

3. Derde middel: schending van artikel 5 van het Reglement van het Europees Parlement, en van artikel 4 van het Statuut van de leden van het Europees Parlement. Verzoeker stelt dat de bestreden resolutie OLAF in staat stelt om de parlementaire immuniteit van de leden van het Parlement te omzeilen en om toegang te verkrijgen tot documenten die niet van het Europees Parlement uitgaan.
4. Vierde middel: schending van artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, doordat de bestreden resolutie de rechten van verdediging van de leden van het Parlement schendt.

Beroep ingesteld op 16 juni 2019 — CF/Parlement

(Zaak T-361/19)

(2019/C 263/67)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: CF (vertegenwoordiger: A. Daoût, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de bestreden besluiten nietig verklaren;
- gelasten dat de door de bestreden besluiten veroorzaakte financiële en immateriële schade wordt vergoed, of aan verzoekster provisioneel 50 000 EUR toekennen;
- het Europees Parlement verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep tot nietigverklaring van twee besluiten van de voorzitter van het Europees Parlement van 16 april 2019, waarbij verzoekster schuldig werd verklaard aan psychisch geweld tegen haar voormalige geaccrediteerde parlementaire medewerkster en waarbij haar de sanctie van een berisping werd opgelegd, voert verzoekster vier middelen aan:

1. Eerste middel: onjuiste opvatting van de wettelijke definitie van geweld zoals deze is opgenomen in artikel 12 bis van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie, aangezien de voorzitter van het Parlement geen rekening heeft gehouden met de bestanddelen van het begrip „psychisch geweld” zoals vastgelegd bij de wet en door de rechtspraak.
2. Tweede middel: gebrekkige motivering van het bestreden besluit. Verzoekster stelt dat de voorzitter van het Parlement zijn eerste besluit heeft gemotiveerd op grond van het onvolledige verslag van het raadgevend comité, en dat diens tweede besluit niet voldoet aan de criteria van artikel 166 van het Reglement van het Europees Parlement.